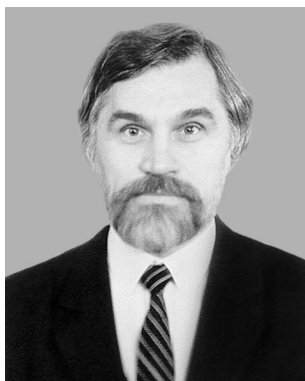

В. П. Макогонова

Мазур Володимир Олександрович

МАЗУР Володимир Олександрович (12. 02. 1940, м. Рибниця, нині Молдова) – актор, режисер, сценарист, сценограф. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1988). Премія НСТДУ ім. М. Садовського (2010). Дипломант Міжнар. фестивалю телевіз. фільмів «Відкрий Україну» (2009). Закін. Моск. театр. училище (1969; викл. Б. Захава, О. Поламишев). Від 1958 працював у театрах Молдови, України, Таджикистану, РФ. У 1972–84 та 1988–98 – реж., гол. реж. Дніпроп. рос. драм. театру ім. М. Горького (нині Дніпро); 1984–88 – гол. реж. Дніпроп. ТЮГу; 1984–88 та 1998–2013 – директор, худож. кер. Дніпроп. укр. молодіж. театру. Автор кіносценарію до фільму про О. Гончара «Велетень степів» (Дн., 2008). Його режисер. манері притаманні жанрове розмаїття, яскрава художня форма, тонке психол. розроблення характерів, прагнення до філос. осягнення буття людини в світі, висока сцен. культура, зображення особистості в усій повноті стосунків, почуттів, духов. надбань.

Основні вистави

«Материнське поле» (1966), «І більш за вік триває день» (1983) Ч. Айтматова (обидві – інсценізації), «Похідний марш» О. Галича (1968), «Чайка» А. Чехова (1970), «На всякого мудреця доволі простоти» О. Островського, «Скляний звіринець» Т. Вільямса, «Тригрошова опера» Б. Брехта (усі – 1971), «Цигани» О. Пушкіна (1973, інсценізація), «Комедія помилок» В. Шекспіра (1974), «Іменем землі та сонця» І. Друце, «Клоп» В. Маяковського (обидві – 1979), «Характери» В. Шукшина (1980), «Принижені та скривджені» Ф. Достоєвського (сценографія), «Ревізор» М. Гоголя (обидві – 1982), «Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим (1985, інсценізація), «А завтра була війна» за Б. Васильєвим (1986), «На дні» М. Горького,

«97» М. Куліша (обидві – 1988), «Сцени з подружнього життя» І. Бергмана (1989), «Квітень у новорічну ніч» Г. Кунцева (1999), «Собор» за О. Гончаром (2001), «Філумена Мартурано» Е. де Філіппо (2002), «Овечка (Я шукала того, кого покохала душа моя...)» Н. Птушкіної (2003), «№ 13, або Шалена ніч» Р. Куні (2005), «Мойсей» І. Франка (2007, інсценізація), «Одержима» Лесі Українки (2011) «Моя любов Електра» Л. Дюрко (2012). «Будьте здорові!» П. Шено (2013), «Прощання на біс» П. Куїлтера (2015).

Рекомендована література

1. Макогонова Вл. Дніпропетровський театр юного глядача ім. Ленінського комсомолу // Театри Дніпропетровщини. 2003;
2. Єфимов В. Між Мельпоменою і Січеславною. 2005;
3. Тулянцев А. «Мойсей» вперше на драматичній сцені // Люди і долі. 2008;
4. Єфимов В. Між Театром і театром. 2012 (усі – Дніпропетровськ).

Бібліографічний опис:

Мазур Володимир Олександрович / В. П. Макогонова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60388>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).